

הטובה ודאי, שהרי בשבילה נמצא מזון וספוק לעולם.

מי שמתעדין על שלחנו ומתענג באותם מאכלים, יש לו להזכיר ולדאג על קדשת הארץ הקדושה ועל היכל המלך שחרב. ובשביל אותו עצב שהוא מתעצב על שלחנו באותה שמחה ומשתה של שם, הקדוש ברוך הוא חושב עליו כאלו בנה את ביתו ויבנה את כל חרבות בית המקדש. אשרי חלקו!

בום של ברכה אינו אלא בשלשה, משום שהרי מסוד של שלשת האבות מתברך, ועל זה לא צריך פוס אלא בשלשה. פוס של ברכה צריך לתת אותה בימין ובשמאל ולקבלה בין שניהם, משום שנתנת בין ימין ושמאל. אחר כך ישאיר אותה בימין, שהרי משם מתברך.

עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה, וכלם הם פראוי, משום שתקוניי פוס של ברכה הם עשרה, והרי פרשוה החברים. פוס של ברכה צריך להשגיח בו בעין, משום שכתוב (שם יא) עיני ה' אלהיך בה, ולא צריך להשכח מהעין, אלא להשגיח בו.

בום של ברכה מתברך באותה ברכה שמברך האדם את הקדוש ברוך הוא, משום (ק) שהוא סוד האמונה, וצריך לשמרו בשמירה עליונה, כמי שהוא חשיבות המלך, שהרי בשבילו נתברך שלחנו בשעת ברפת המזון שאותו אדם מברך.

צריך ששלחנו לא יהיה ריקם, שהרי אין ברכה מצויה על שלחן ריק, כמו שבארוה, שכתוב (מלכים ב ד) הגידי לי מה יש לך בבית וגו'. ולכן שלחן לא צריך

הטובה אשר נתן לך. על הארץ הטובה ודאי, דהא בגינה מזונא וספוקא אשתכח בעלמא.

מאן דאתעדן על פתוריה ומתענג באינון מיכלין, אית ליה לאדכרא ולדאגא על קדשה דארעא קדישא, ועל היכלא דמלכא דקא אתחריב. ובגין ההוא עציבו דאיהו קא מתעצב על פתוריה, בההוא חדוה ומשתניא דתמן, קדשא בריך הוא חשיב עליה פאלו בנה ביתיה, ובנה כל אינון חרבי דבי מקדשא, זפאה חולקיה.

בום של ברכה, לא הוי אלא בתלתא. בגין דהא מרזא דתלת אבהן קא מתברכא, ועל דא לא אצטריך פוס אלא בתלתא. פוס של ברכה אצטריך למיהב ליה בימינא ובשמאלא, ולקבלא ליה בין תרווייהו, בגין דאתיהיב בין ימינא ושמאלא. ולבתר ישתביק ליה בימינא, דהא מתמן אתברכא.

עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה, וכלהו הוו פדקא יאות, בגין דתקוניי דכוס של ברכה עשרה אינון, והא אוקמוה חבריא. פוס של ברכה אצטריך לאשגחא ביה בעינא, בגין דכתיב, (דברים יא) עיני יי' אלהיך בה, ולא אצטריך לאתנשי מעינא, אלא לאשגחא ביה. בום של ברכה, אתברך בההוא ברכתא, דקא מברך בר נש עליה לקודשא בריך הוא, בגין (ק) דאיהו רזא דמהימנותא, ואצטריך לנטרא ליה בנטירו עלאה, פמאן דאיהו חשיבותא דמלכא, דהא בגיניה, אתברך פתוריה, בשעתא דברפת מזונא, דההוא בר נש מברך.

פתוריה אצטריך דלא יהא בריקניא, דהא לית ברכתא משתפחא על פתורא ריקניא,

כמה דאוקמוה, דכתיב, (מלכים ב ד) הגידי לי מה יש לך בבית וגו'. ועל דא